

[Handelsministeren.]

Rigsdagen og eventuelt Domstolene, der kommer til at afgøre, hvorledes det Tvistemaal, som eventuelt maatte opstaa mellem Banken og Staten, skal afgøres.

Jeg vil paa det bestemteste afvise enhver Beskyldning mod Regeringen og Regeringspartierne for, at vi skulde have til Hensigt at gaa voldeligt frem, for det vilde jo ikke føre til noget som helst positivt Resultat. Det, jeg vil give Udtryk for, efter at det ærede Medlem Hr. Vejen her har optraadt paa den Maade, han har, er, at hvis det virkelig er Venstres Opfattelse, at man har et juridisk holdbart Grundlag for at kunne gaa ind for en Afvikling af Nationalbankens Forhold paa den Maade, der her er givet Udtryk for, saa skal de ikke savne Regeringens Medvirken i saa Henseende. Det, jeg har spurgt det ærede Medlem Hr. Himmelstrup om, er, om Venstre vil gaa med til det, og dertil siger han, at det er et juridisk Spørgsmaal. Ja, det er et juridisk Spørgsmaal.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vejen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejen: Ja, det er rigtigt, som den højtærede Handelsminister siger, at det er et juridisk Spørgsmaal. De Citater, den højtærede Minister kom med fra Oktrojen, beviser aldeles ikke det, den højtærede Minister vil have, de skal bevise, tværtimod! Jeg er overbevist om, at ingen her i Salen, der har hørt de Citater fra Oktrojen, har faaet den Opfattelse, at der ved denne Overgang fra Rigsbank til Nationalbank er sket det, at Banken er gaaet over til at blive et privat Aktieselskab med Ejendomsret til Nationalbanken i almindelig Forstand. Og naar man har læst Referatet af den Generalforsamling, der nu for nylig har været holdt i Nationalbanken, saa faar man heller ikke af de Udtalelser, der faldt paa Generalforsamlingen, Indtryk af, at Forsamlingen havde den Opfattelse, at de, naar man kom til 1938, kunde likvidere Banken. Tværtimod er den Opfattelse blevet hævdet paa Generalforsamlingen, at det maatte siges — det var altsaa en af Mødedeltagernes Opfattelse —, at Aktiekapitalen var Aktionærernes, at Reservefonden var Aktionærernes, og eventuelt at Udbytteudligningsfonden var Aktionærernes. Men dermed Punktum efter Generalforsamlingens Opfattelse! Men hvis det er rigtigt, hvis Aktionærforsamlingen har Ret, saa er det umuligt, at den kan likvidere

Banken. Bankens Aktiver og Passiver kan den nuværende Ledelse af Nationalbanken ikke likvidere efter Oktrojen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Minister træder stedse fastere paa Lovens Grund, og jeg kan kun være meget tilfreds med, at jeg ved min Indgriben har bjærget ham tilbage fra det Hængedynd, som det ærede Medlem Hr. Vejen havde bragt ham ud i.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Vejens Bemærkninger var af den Beskaffenhed, at det er ufatteligt for almindelige Mennesker, hvad det egentlig er, han mener. Han siger, at Aktionærforsamlingen ved det sidste Aktionærmøde havde givet Udtryk for, at for det første var Udligningsfonden Bankens Ejendom — den er paa et Beløb, der ligger lige akkurat ved Aktiekapitalen —, og desuden havde de gjort gældende, at de ogsaa ejede Reservefonden; og jeg maa vel gaa ud fra, at ingen vil bestride, at de ogsaa ejer det, der svarer til Aktiernes Paalydende. Men kan de disponere over dette, navnlig over Reservefonden, er der efter min Mening ingen Grænser for, hvad Aktionærerne kan disponere over af Nationalbankens Ejendom, naar undtages den Del af Guldet, som det i Henhold til Loven af 1933 og tidligere Love og som Følge af den Overenskomst, som Nationalbanken har indgaaet med Staten, fordi Nationalbanken blev fritaget for at indløse sine Sedler med Guld, er forbeholdt Staten at gøre Indhug paa. Naar altsaa nu det ærede Medlem Hr. Vejen slutter sig til Aktionærforsamlingens Opfattelse, nemlig at man kan tage baade Reservefonden og Aktieudbytteudligningsfonden, saa gad jeg egentlig vide, hvad der blev tilbage, som Staten kan gøre sin Ret gældende til! Sund Fornuft siger, at det ærede Medlem er kommet ud i noget, det ærede Medlem ikke kan bjærge sig i Land fra, og derfor vil jeg henstille til det ærede Medlem ikke at fortsætte paa den Maade, men først raadføre sig med fornuftige Mennesker.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vejen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejen: Maa jeg takke for den sidste Henstilling fra den højtærede Minister. Jeg skal da ikke give mig til at drøfte Sagen